

Ο Μητροπολίτης Σάμου για τη δράση «Μαρτύρων του Ιεχωβά» ενόψει του Πάσχα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Για “έναν ακόμη σκόπελο”, που εμφανίστηκε στα ακριτικά νησιά της Μητρόπολης Σάμου και Ικαρίας, ενημερώνει με Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ευσέβιος, αναφερόμενος στους “Μάρτυρες του Ιεχωβά”, οι οποίοι ενόψει του Πάσχα επιχειρούν προσηλυτισμό, προσκαλώντας τους πιστούς σε μια εκδήλωση για την “Επέτειο του Θανάτου του Ιησού” .

Η Εγκύκλιος του Μητροπολίτου Σάμου και Ικαρίας κ. Εὐσεβίου που θα αναγνωσθεί στο τέλος της Ακολουθίας του Ακαθίστου Ὑμνου την Παρασκευή 31 Μαρτίου 2023:

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Καθώς ὁλοκληρώνεται σιγά-σιγά τό ταξίδι στό πέλαγος τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἐπικοινωνοῦμε μαζί σας ἐπιθυμώντας νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή σας σέ ἕνα ἀκόμη σκόπελο, πού ἐμφανίσθηκε λίγο πρίν τήν εἴσοδό μας στό λιμάνι τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Τίς ἡμέρες αὐτές, σάν νά μήν ἔφταναν τά τόσα προβλήματα, πού ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε στά ἀκριτικά μας Νησιά, ἐμφανίστηκαν γιά μία ἀκόμη φορά οἱ αὐτοαποκαλούμενοι «*Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά*», **προσκαλώντας** σέ μία ἐκδήλωση γιά τήν ἐπέτειο τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ.

Παρερμηνεύοντας τό χωρίο: «*Τοῦτο ποεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν*» ἀπό τό κεφ. 22 τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ, ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Χριστός ζήτησε ἀπό τοὺς Μαθητές Του νά θυμοῦνται τήν ἐπέτειο τοῦ θανάτου του. Βεβαίως δέν χρησιμοποιοῦν τό ὄνομα Χριστός, ἀλλά μόνο τό Ἰησοῦς, τό ὁποῖο ἀφορᾷ στήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου διότι δέν πιστεύουν, πῶς ὁ Χριστός εἶναι Θεός.

Ἐπίσης ὀνομάζουν τοὺς Ἁγίους Μαθητές καί Ἀποστόλους ὡς ἀκολουθούς, σάν νά ἐπρόκειτο γιά τή συνοδία κάποιου ἀπλοῦ προσώπου. Καί οἱ δύο αὐτές ἐπισημάνσεις φανερώνουν ὅτι οἱ αὐτοαποκαλούμενοι Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, ἂν καί θέτουν τήν λέξη -Χριστιανοί- στήν ὀνομασία τους, γιά νά παραπλανοῦν τοὺς ἀνθρώπους, δέν εἶναι Χριστιανοί, ἀφοῦ ἀρνοῦνται τήν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό ποτέ δέν ὀνομάζουν τόν Χριστό, Κύριο, οὔτε Τόν πιστεύουν ὡς Θεό, Σωτῆρα καί Λυτρωτῆ, κάτι πού πανηγυρικῶς φανερώνεται τόσο στήν Παλαιά, ὅσο καί στήν Καινή Διαθήκη, ὅπως θά ἀναλύσουμε σύν Θεῷ στήν ὁμιλία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων (9η Ἀπριλίου 2023).

Κατά τήν συνήθη τακτική τους, ἀπομονώνουν μία φράση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ἀποκομμένη ἀπό τά συμφραζόμενα νά τῆς δώσουν τήν ἐρμηνεία πού ἐπιθυμοῦν.

Μιά ἀπλή ἀνάγνωση τοῦ συγκεκριμένου χωρίου στοὺς στίχους 19-20, ἀπό τό 22ο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ, φανερώνει τήν δόλια μεθόδευσή τους: «*καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.*»

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς θέτει τήν ἐντολή τῆς ἀνάμνησης μεταξύ τῆς μεταδόσεως τοῦ Ἄρτου καί τοῦ Οἴνου, ὥστε ἡ ἐντολή νά μήν ἀφορᾷ σέ μία ἀπλή ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως διατείνονται, ἀλλά στήν ἀνάμνηση τοῦ Ἰδίου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα, ὅπως αὕτη παραγματώνεται μέσα ἀπό τήν μετοχή στό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, δηλαδή στήν θεία Μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τήν ἴδια ἀκριβῶς περιγραφή παραθέτει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή κεφ. 11, στίχ. 23-26, ὅπου γράφει χαρακτηριστικά: «...ὁ **Κύριος Ἰησοῦς** ἐν τῇ νυκτί ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· **τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν**. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· **τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν**. ὡς ἂν γὰρ ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. ».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δηλαδή ἐπισημαίνει μέ ἔμφαση τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καί διασαφηνίζει, ὅτι ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ δέν ὁμολογεῖται μέ μία ἐκδήλωση μιά φορά τόν χρόνο, ἀλλά κάθε φορά, ὅπου τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία μέσα ἀπό τήν θεία μετάληψη τῶν ἀχράντων Μυστηρίων καί τοῦτο σέ διαρκῆ ἀνάμνησή Του ἕως τήν Δευτέρα Παρουσία Του.

Ἄρα λοιπόν ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ δέν ἀφορᾷ στὸν θάνατό Του, ἀλλὰ στό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὁπότε ἡ ἀνάμνηση τοῦ Χριστοῦ δέν παραγματώνεται στήν μνήμη μας, ἀλλὰ στήν μετάληψη τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὰ ὅποια σαφῶς καί πραγματικῶς, μετὰ τήν μεταβολή ἀπὸ τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τούτων ἅς ἀναφερθεῖ, πῶς ὁ Μέγας Βασίλειος στή θεία Λειτουργία, πού συνέγραψε, συμπεριέλαβε κατὰ λέξιν αὐτά τὰ δύο χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γι' αὐτό καί ἐξαιρέτως τελοῦμε τήν θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου τήν Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἡμέρα κατὰ τήν ὁποία θυμόμαστε τόν Μυστικό Δεῖπνο καί τήν παράδοση τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἄς σημειωθεῖ δέ, ὅτι οὔτε ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, οὔτε ὁ Παῦλος ἦταν παρόντες στήν πρώτη θεία Λειτουργία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἀλλὰ μέ χαρακτηριστικὴ ὁμοιότητα περιγράφουν τήν παράδοση τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅχι μόνον ἐξ ὧν ἄκουσαν ἀπὸ τούς 11 Μαθητές, ἀλλὰ καί ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τό Ἅγιο Πνεῦμα,

ένέργεια πού ονομάζουμε θεοπνευστία καί τήν ὁποία, δυστυχῶς γι' αὐτούς, τήν ἀπορρίπτουν οἱ αὐτοαποκαλούμενοι «*Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά*».

Ἀλλά τό ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ἡ ἐρμηνεία πού δίδουν, νά ἀφορᾷ στήν ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, ἐξάγεται καί ἀπό ἕνα ἀκόμη λόγο. Στή διάρκεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου οἱ Μαθητές δέν μπορούσαν νά ἀντιληφθοῦν τήν συνέχεια τῆς πορείας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι θά πέθαινε ὡς πρός τήν ἀνθρώπινη φύση Του πάνω στόν Σταυρό, ἀλλά ὡς Θεός θά ἀνίστατο ἀπό τούς νεκρούς καί αὐτό μπορούμε νά τό καταλάβουμε πολύ εὐκόλα ἀπό τούς διαλόγους τοῦ Χριστοῦ μέ τούς Μαθητές καί πρό τοῦ Σταυρικοῦ πάθους καί μετά τήν τριήμερη καί Ζωοποιό Ἀνάστασή Του.

Τέλος ἡ ἀνάμνηση τῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, χωρίς τήν Ἀνάστασή Του δέν σημαίνει τίποτε γιά ἐμᾶς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρός τούς Κορινθίους: «*Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ ἡ πίστις ἡμῶν*». (Α΄Κορ. ιε΄14).

Ὁ μέγας κατηχητής τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων, διδάσκει στήν ΙΓ΄Κατήχηση τῶν Φωτιζομένων: «*Ὁμολογῶ τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ γνωρίζω τήν Ἀνάστασή Του*». Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ λαμβάνει ἀξία καί γίνεται οὐσιαστικός γιά τή σωτηρία μας, ἐπειδὴ φωτίζεται ἀπό τήν Ἀνάστασή Του. Χωρίς τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄδαιο τό κήρυγμα καί ἡ πίστις μας κενή. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ βάση, εἶναι τό πᾶν.

Ὅλα τά ὑπόλοιπα ἀκόμη καί αὐτός ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ θά ἦταν ἀπλῶς ἱστορικά γεγονότα, ἀν δέν ὑπῆρχε ἡ Ἀνάσταση. Ἐκεῖνοι δέν λένε ὅμως τίποτε γιά τήν μετά τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασή Του, γιατί δέν πιστεύουν, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ὅχι μόνο ἀνέστησε τήν κόρη τοῦ Ἰαείρου, τόν γιό τῆς χήρας τῆς Ναΐν καί τόν τετραήμερο Λάζαρο, ἀλλά καί ὁ ἴδιος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὡς Θεάνθρωπος.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Σήμερα σέ συνέχεια τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία» τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, χαιρετίσαμε τήν Ἀειπάρθενη Μητέρα μας ψάλλοντας: «**Χαῖρε τροφῆς τοῦ μάννα διάδοχε, χαῖρε τρυφῆς ἀγίας διάκονε**». Ὅπως τό μάννα ἐξ οὐρανοῦ ἔτρεφε τόν περιπλανώμενο στήν ἔρημο λαό τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας, μᾶς προσφέρει τό τεθεωμένο, μετά τήν Ἀνάστασή Του δηλαδή, ἄχραντο Σῶμα Του καί Τίμιο Αἷμα Του, γιά νά ἔχουμε ζωή καί σωτηρία κατὰ τήν πορεία μας στήν ἔρημο αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τό μάννα ἐξ Οὐρανοῦ ὑπῆρξε ἀπλή προτύπωση τοῦ ἄρτου, ὁ Ὅποιος κατέβηκε ἀπό τόν Οὐρανό.

Αὐτός ὁ Ἄρτος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, σύμφωνα μέ τά ὅσα μᾶς διδάσκει στό 6ο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου καί μεταλαμβάνεται ἀπό τούς πιστούς

«εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.» Εἶναι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος «σὰρξ ἐγένετο» «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῇ Παρθένου» «καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»(βλ. Ἰω. α΄14)

Ἡ ἁγία τρυφή τὴν ὁποία διακονεῖ ἡ Παναγία μας λοιπόν εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. **Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας**, πιστὴ στὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ἐπιτελεῖ τὴν θεία Λειτουργία συνεχῶς κατὰ τὸ πρότυπο καὶ σέ συνέχεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, γιὰ νὰ ἔχει τὴν θεία ἀνάμνησίν Του, ἐδῶ καὶ εἴκοσι αἰῶνες, ἐνῶ οἱ Χιλιαστὲς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ἐμφανίζονται μόλις στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα καὶ ἄρα δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν αὐθεντικὴ ἀποψη!

Ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό διὰ τῆς θείας Κοινωνίας, ἔστω κι ἂν εἶναι τίμιοι, ἐργατικοὶ καὶ φιλάνθρωποι, ὁ Κύριος δὲν παρέχει λύτρωση. Ὁ λόγος Του εἶναι σαφὴς καὶ κατηγορηματικὸς, πῶς δὲν πρόκειται νὰ ζήσουμε, ἐάν δὲν φᾶμε τὴν σὰρκα Του καὶ ἐάν δὲν πιοῦμε τὸ αἷμα Του (βλ. Ἰω. στ΄ 53). Καὶ γιὰ νὰ μὴν νομίσει κάποιος, ὅτι εἶναι συμβολικὸ τὸ νόημα τῶν λόγων αὐτῶν ἀποσαφηνίζει παρακάτω, ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέγοντας: «Εἶναι πράγματι τροφή ἡ σὰρκα μου καὶ ποτό τὸ αἷμα μου. Αὐτὸς ποὺ τρώει τὴν σὰρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου μέσα σέ ἐμένα μένει καὶ ἐγὼ σ'αυτόν.» (βλ. Ἰωάν. στ΄ 55-56).

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς παρακαλῶ ἐκ μέσης καρδίας νὰ μὴν παρασύρεσθε ἀπὸ τίς φωνές καὶ τίς ἐκδηλώσεις τῶν αἵρετικῶν, ὅσο καλοὶ καὶ εὐγενεῖς κι ἂν εἶναι, γιατί θέτετε ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς σας, γιὰ τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπέθανε ἐπὶ Σταυροῦ καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Καὶ μαζί παρακαλῶ νὰ ἔρχεσθε στίς θεῖες Λειτουργίες μας, στίς κατὰ τόπους Συνάξεις μελέτης Ἁγίας Γραφῆς καὶ στὰ Κηρύγματα γιὰ νὰ ζεῖτε τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ διδάσκεσθε τὸν λόγο Του μέσα ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἐπαληθεύοντας τὸ δρόμο τῆς ζωῆς σας, ταυτιζόμενοι μὲ τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπε: «ἐγὼ εἰμί ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή».

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ εὐχῶν

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος